

Mieke Punt-Boomgaard (rechts) kreeg na de intrededienst in Tholen heel wat handen te schudden.

Vrijzinnige geloofsgemeenschap hoopt op inspirerende tijd samen Voorganger Mieke Punt verwonderd dat NPB Tholen op haar weg kwam

De vrijzinnige geloofsgemeenschap NPB in Tholen heeft het getroffen met Mieke Punt-Boomgaard als nieuwe voorganger. Dat zeiden zowel landelijk NPB-bestuurder Fred Grootenboer als Mieke v.d. Kraats van de afdeling Brielle zondag bij de bevestiging en intrede. „U heeft het getroffen door zo'n grote vis te vangen. Iemand met veel ervaring bovendien”, aldus Grootenboer. De belangstelling voor de dienst was zó groot, dat de rooms-katholieke kerk – waarnaar was uitgeweken – vrijwel tot de laatste plaats bezet was.

Ruim twee jaar was Mieke Punt niet aan een kerkelijke gemeente verbonden. „Ik wilde voor mezelf meer vrijheid”, zegt ze daar desgevraagd over. Maar de roep uit Tholen bleek niet te weerstaan. „Dat Tholen op mijn weg kwam, is mijn eigen recente verwondering”, zei de predikante in haar overdenking. Tholen is haar niet vreemd, want ze preekte er de afgelopen jaren meerdere keren. En tijdens haar opleiding, tien jaar geleden, deed ze in Tholen een veldwerkonderzoek. „Je schreef toen in je verslag dat het NPB-leven in Tholen misschien wat te veel onder de korenmant bleef”, riep ds. Dick Peters in herinnering. Hij was blij, Mieke Punt (62) uit Zierikzee in Tholen als zijn opvolger te krijgen. „Je krijgt een heel aardige gemeente. Geen ideale, maar een ideale gemeente bestaat niet. Net zo min als een ideale predikant. Dit is een hechte gemeenschap die er voor voert of heeft om voort te bestaan”, aldus Peters, die zeventien jaar in Tholen heeft gewerkt. Over mevrouw Punt zei hij, de waardering voor haar te kennen, en te weten dat ze veel voelt voor oecumenische samenwerking. „Alles lijkt aanwezig om samen een goede tijd te hebben.” Het landelijk bestuur van de NPB keurde de komst van de predikante naar Tholen goed.

„Wilt u in openheid en vertrouwen Mieke Punt-Boomgaard in uw midden aanvaarden als voorganger van uw geloofsgemeenschap en beleeft u haar te steunen door uw toewijding aan deze gemeente? Wat is

daarop uw antwoord?” vroeg hij als eerste de leden van NPB Tholen. Die antwoordden staande met een volmondige ja. Ook Mieke Punt zelf liet een helder „ja” klinken op de vraag die ds. Peters haar stelde. „Wil je in openheid en vertrouwen de pastorale zorg en verantwoordelijkheid op je nemen voor het werk in deze geloofsgemeenschap? Beleeft je geheimhouding over alles wat je vertrouwelijk ter ore is gekomen? Wil je dit waagstuk met voortdurende studie, met geduld en luisterend naar wat er leeft, met ernst en humor, naar beste weten aangaan? Wat is daarop jouw antwoord?” Aansluitend zongen de aanwezigen staande Gezang 456 vers 1.

De predikant begon de bevestiging met in het kort de uitgangspunten van de NPB te memoreren. „Een vereniging van vrijzinnig denkende mensen, die steeds opnieuw vorm en inhoud willen geven aan hun geloof. En die elkaar de ruimte geven op eigen wijze te zoeken naar bewustwording en religieuze groei. De NPB staat voor een spiritualiteit waarvan de kenmerken zijn: verwondering over het bestaan, mededogen met al wat leeft, en een onwankelbaar vertrouwen dat het leven zin heeft.” Het vrijzinnig christendom wordt, zei ds. Peters, gekenmerkt door een houding van vrijheid, verantwoordelijkheid en verdraagzaamheid. „Midden in de steeds veranderende samenleving laat de NPB zich inspireren door die religieuze en wijsgerige bronnen die geloof, hoop en liefde voeden.”

„Het pand in Roosendaal kwam op ons pad”, vertelt Jean-Paul Kouters. „In Tholen zaten we in een huurpand, wat achteraf op het bedrijventerrein en in Roosendaal hebben we een koopland pal aan de rijksweg A17, dus goed in het zicht op bedrijventerrein Borchwerf. Het pand waar Jeltema kramen in zat, is ietsje groter dan in Tholen.”

Wico Units uit Tholen heet in Roosendaal Dit is Plek

VERVOLG VAN WICO UNITS

„Het pand in Roosendaal kwam op ons pad”, vertelt Jean-Paul Kouters. „In Tholen zaten we in een huurpand, wat achteraf op het bedrijventerrein en in Roosendaal hebben we een koopland pal aan de rijksweg A17, dus goed in het zicht op bedrijventerrein Borchwerf. Het pand waar Jeltema kramen in zat, is ietsje groter dan in Tholen.”

Hartstikke druk

Kouters maakte van de verhuizing gebruik om een nieuwe naam te introduceren: Dit is Plek. „Wico Units was wel een begrip in de markt, maar de naam gaf soms ook verwarring. En die was ook verbonden aan de vorige eigenaren Wim en Cors Hoogendoorn.

We wilden een meer herkenbare naam met een eigentijdser karakter voor ons bedrijf. Er is ook een nieuwe huisstijl gemaakt.” De personeelsleden zijn meeverhuisd (1 uit Tholen, Sint-Maartensdijk en Dinteloord) naast de twee directies. Uit Roosendaal werd een nieuwe medewerker aangetrokken. Dit is Plek heeft niet te lijden onder de minder gunstige economische omstandigheden. „In de bouw is het wel iets minder, maar toch hebben we het hartstikke druk met de verhuur van tijdelijke ruimte omdat we veel voor de overheid en semi-overheid werken waaronder dijkversterkingen, voor jachthavens en campings”, zegt Jean-Paul Kouters. Het bedrijf verhuurt schaftwagens, containers, mobiele toiletcabines, inventaris, e.d.

Jean-Paul Kouters (v.l.n.r.) en Toon Mulders, die Wico Units 1 januari 2008 overnamen van Janneke en Cors Hoogendoorn (rechts), hebben hun bedrijf verhuisd van Tholen naar Roosendaal. De familie Hoogendoorn slaagde erin om een nieuwe huurder te vinden voor de panden aan de Slabbeoornweg: Marconi Oranje uit Oud-Vossemeer.

'Ik zie een enorme afkalving van het christelijk geloof'

VERVOLG VAN DE KEIJZER

Om zich heen ziet Jos tot zijn grote ergernis het geloof afnemen. „Ik zie een enorme afkalving van het christelijk geloof. Het wordt veelal gezien als een achterhaalde zaak en als niet waar. En in het geloof zelf zie ik twee stromingen, die de ontkerkelijkheid ook niet te lijf gaan. Je hebt de vrijzinnigen die zeggen geef je maar gewonnen, ga maar twijfelen. Daarmee gooien ze het geloof te grabbel. En je hebt de orthodoxen die in de theologie duiken, maar zich daarbij afsluiten van de buitenwereld. Je ziet dat de evangelisatie terrein verliest. Het komt niet meer over. Jongeren gaan vragen stellen als 'hoezo is Jezus dood?' en 'wie zegt dat God een persoon is?'. Daar moet iets aan gebeuren. Daar is grote nood.”

Door zijn studie theologie en door het bijwonen van allerlei lezingen, komt Jos in aanraking met de apologetiek. Dat spreekt hem enorm aan. Hij ziet het als de oplossing om het christelijk geloof te redden. Hij wil mensen ervan gaan overtuigen dat het christelijk geloof echt is, dat het waar is. „Nu bestaan er meerdere waarheden naast elkaar. Iedereen heeft zijn eigen waarheid. Dat kan natuurlijk niet. Er is maar één waarheid: God bestaat, of Hij bestaat niet.” Dat wil Jos aan de man gaan brengen, maar daarvoor wil hij beslagen ten ijs komen.

In debat

Evangelist wil hij zichzelf niet noemen. Hij wil de boodschappers juist gaan ondersteunen. Hij is van mening dat door de heersende cultuur in de wereld hun boodschap niet overkomt. Jos wil de aandacht trekken voor het geloof door in de

bat te gaan met mensen van allerlei pluimage. „Je zult niet altijd winnen, maar er wordt weer gepraat. Er wordt weer nagedacht.” Dat het volgens hem werkt, heeft hij gemerkt toen hij drie jaar geleden een cursus schreef met apologetische inslag gaf. „Ik begon niet met een evangelisatieonderwerp, zoals de Bijbel is God. Nee, ik begon met, 'waar brengt het humanisme ons?' En 'bestaat God?', 'wat is het verschil tussen weten en geloven?'. De eerste les zaten de cursisten voor me met een houding van kom maar op, maar na

wij hem leren kennen.” Jos is nu ook bezig met dergelijke gesprekken via publicaties op de websites habakuk.nu en cip.nl. Hij wil de weg vrijmaken voor evangelisten, zodat zij hun werk kunnen doen. „Ik wil de medegelovigen ondersteunen door te laten zien dat er goede antwoorden zijn op de vragen over het christendom.” Daarnaast wil hij met niet-christenen in debat gaan. „Ik wil hen overtuigen van de aannemelijkheid van het christelijk geloof.” Die debatten voert hij volop. Ook op zijn werk, toen hij bekend-

maar christen zijn. Je kunt je voorstellen dat ik graag wat dichter bij het vuur zit.” Heel toevallig zit de opleiding vlakbij de familie, aan de Bethel seminary in St. Paul. „Ik wist dat die school in de buurt was, maar had er nooit echt bij stil gestaan. Pas later wist ik, dit is wat ik wil.” Het betekent de komende drie jaar op een houtje bijten voor Jos, Mary en Saromani. „Ik krijg een studiebeurs van de school, maar in mijn onderhoud moet ik zelf voorzien.” Familie en vrienden hebben spontaan geld gedoneerd. Jos moest bij zijn inschrijving kunnen bewijzen dat hij ook daadwerkelijk kon overleven in Amerika. „Op de dag voor de deadline van het overleggen van bewijsstukken, kwam een telefoontje van een familielid die ervoor zorgde dat het laatste bedrag dat nodig was, rond kwam.” Dat was op 29 april. Pas dan kon de familie een visum aan gaan vragen en ongeveer een maand geleden kwam groen licht daarvoor. Ze hebben in korte tijd heel veel moeten regelen. „Ik heb twee jaar rondgelopen met het gevoel: ik weet dat ik in Amerika moet zijn. Maar ik heb steeds niet gedurfd om de stap te nemen. In november heb ik de inschrijfformulieren ingevuld en nu is het zover. Ik wil het en ik moet het.”

„Er is maar één waarheid: God bestaat of Hij bestaat niet”, zegt Jos van der Keijzer.

vier of vijf lessen hingen ze aan mijn lippen. Er kozen zelfs mensen ervoor om Jezus te gaan volgen, overtuigd door mijn argumenten waarom God echt bestaat.” Hij legt uit wat onder andere voor hen de doorslag gaf: „Ik zei, als God bestaat, hebben wij een groot probleem, want wij kennen hem niet. Dus we moeten zorgen dat

maakte wat hij wilde gaan doen. „Het heeft al heel wat pittige discussies opgeleverd.” Op zijn weblog apologet.com gaat hij in debat met ongelovigen. „De atheïsten gaan zich roeren. Het blijkt voor hen dat het lastig is om het christelijk geloof belachelijk te maken.”

Dichter bij vuur

Jos heeft ervoor gekozen om zich juist in de VS te gaan verdiepen in de apologetiek om twee redenen: „Je hebt hier geen academische opleiding, voor zover ik weet, die die studierichting geeft. Het is óf filosofie aan een seculiere universiteit, of theologie aan een orthodoxe school. Ik ben juist specifiek geïnteresseerd in de combinatie van theologie en godsdiensfilosofie. In Amerika is speciaal hiervoor een vakgebied ontwikkeld, terwijl men in Nederland dit redelijk links laat liggen. Er is een beweging van filosofen in Amerika die heel goed weten waar ze het over hebben,

Engelse les

De 10-jarige Saromani ziet het wel zitten om voor een paar jaar in Amerika te gaan wonen. Ze kent daar al wat kinderen van vakanties bij de familie. En als ze naar school gaat, krijgt ze les in het Engels. „Geen probleem”, zegt ze. Want ze heeft al van kleins af aan Engels met haar moeder gesproken

Het gezin laat alles achter. „We zijn in principe werkloos en dakloos, maar zorgeloos en hoopvol. We vertrouwen op God.” Mary vindt het belangrijk God te volgen, om te zijn waar Hij hen wil hebben. „Maar het zal niet makkelijk zijn”, weet ze. Dat ze nog niet weten hoe het gaat lopen, vinden ze niet erg. Jos: „Ik zou het heel fijn vinden, als ik wat voor Nederland kan gaan betekenen.”

Aanzoek per brief

Jos heeft zijn vrouw Mary in Pakistan leren kennen. Ze vonden elkaar wel direct interessant, maar als vrienden. Jos werd binnengehaald als vriend van de (christelijke) familie. „Later als schoon-zoon”, zegt hij lachend. Want na een briefwisseling van een paar jaar, doet hij Mary een huwelijksaanzoek. Per brief. „Ik wist dat zij de ware was.” Hij gaat haar opzoeken en binnen een week zijn ze verloofd. Ze trouwen in Pakistan. Het is een Engelse bruiloft zonder inheemse gebruiken, op één na. „Enkele dagen voor de bruiloft hebben ze mij ingesmeerd met een geel goedje, dat moeilijk af te wassen is. Hilariteit alom, natuurlijk. Die traditie heet Haldi”, vertelt Jos.

ontwikkelaars en makelaars aanwezig. Aan hypotheekadviseurs, notarissen en banken kan ter plekke advies worden gevraagd. Speciale aandacht is er voor de woon- en leefwensen van 55-plussers via een daarvoor ingericht deel op de beursvloer. De toegang is gratis en de openingstijden zijn op vrijdag van twee tot acht uur en op zaterdag van tien tot vijf uur.

VERVOLG VAN HEMI

Het gaat om 'een afschermende groen-landschappelijke invulling van formaat aan de noordzijde.' „Zeker bij projecten die een forse ingreep in de ruimtelijke structuur betekenen, willen wij voorinvestering in de landschappelijke inbedding van deze projecten stimuleren”, zo wijst het provinciaal bestuur de gemeente Tholen op het Omgevingsplan.

Met de komst van Hemi zal er een behoorlijk deel van het beoogde bedrijventerrein ingevuld zijn en daarom dringt de provincie er op aan de groengordel aan de noordkant nu al aan te leggen. Volgens b. en w. is het nog niet precies duidelijk waar Welgelegen II precies zal eindigen, al voegt het college eraan toe, dat dit 'binnen afzienbare tijd duidelijk zal worden.’

„Wij hebben daar begrip voor, maar de landschappelijke voorinvestering geheel doorschuiven naar de eerstvolgende uitbreiding van het bedrijventerrein, achten wij een gemiste kans. Temeer ook omdat naar het huidige inzicht voor de realisatie van de landschappelijke elementen geen wijziging van het bestemmingsplan nodig is. Wij zouden daarom graag van de gemeente een concreet voorstel willen zien over de termijn van realisatie van de landschappelijke inpassing”, aldus gedeputeerde staten in hun reactie aan b. en w. van Tholen over uitbreiding van Welgelegen II.

't Is feest voor juf Marieke

„'t Is feest, 't is feest, een feestelijk dag, ja, ja.” De kinderen van groep 6 van de Groen van Prinstererschool in Scherpenisse zongen vrijdagmiddag hun juf Marieke Andriess en haar bruidegom Maarten den Breejen toe. Dat ge-

beurde bij het Grevelingenrestaurant, het feestadres waar de leerlingen en een aantal leerkrachten met bogen stonden. Onder de met veel groen en witte bloemen versierde bogen liepen het paar en de bruidsmajesties naar binnen.

Juf Marieke (21), uit Tholen, en de 29-jarige arts in opleiding Maarten den Breejen uit Hardinxveld-Giesdendam gaven elkaar het jawoord in het oude stadhuis in Tholen. Daarna zegende ds. J. van der Sleen het huwelijk in in

de kerk van de Vrije Hervormde Gemeente te Scherpenisse. Het stel gaat in Hardinxveld wonen. Juf Marieke gaat na de schoolvakantie in Abbasserdam aan de slag, haar man werkt momenteel in een ziekenhuis in Breda.

Woonbeurs voor huizen in Tholen

Castria Wonen organiseert dit najaar voor de tweede keer samen met vier andere woningcorporaties de woonbeurs Woon en Leef. De beurs voor West-Brabant en Tholen wordt op 30 en 31 oktober gehouden in sportcen-

trum Boulevard in Bergen op Zoom. Naast Castria willen Soomland, woningstichting Dinteloord, Wonen West-Brabant en Woningstichting Woensdrecht de bezoekers van de beurs bewust maken van het woningaanbod en de woonmogelijkheden in de regio. Er wordt informatie gegeven over huren of kopen en naast de woningcorporaties zijn ook project-

de voordeligste keukenspecialist!

WWW.ARDIKEUKENS.NL

Advertentie I.M.